

1839.

No. 5

LEEUWARDER

COURANT.

D I N G S D A G

den 15 JANUARIJ.

D U I T S C H L A N D.

MUNSTER, den 28 December. De oorlogzuchtige geruchten, die reeds zoo lang in omloop zijn, beginnen meer en meer veld te winnen. Niettegenstaande de gunstige troonrede van den Koning der Franschen, en de verzekering, dat de vrede niet gesond zal worden, luidden de berichten uit de districten Arnberg en Minden, dat aldaar het bevel is uitgevaardigd, om te zorgen voor de inkwartiering van twee divisies van het oostelijke legerkorps. Ook zegt men, dat het grootste gedeelte van het garnizoen dezer stad naar Wetzlar zal oprukken.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 9 Januarij. Met berichten uit Nieuw-York van 19 December heeft men hier thans de bevestiging ontvangen der tijding van den nieuwen inval der Canadische opstandelingen, aan de zijde van Detroit, op het gebied van Canada; het blijkt echter tevens, dat de bende niet veel sterker is geweest dan 500 man, en weidra door de Britsche krijgsmagt en vrijwilligers aangetast, verslagen en naar de grenzen der Vereenigde Staten teruggedreven is. — De krijgsmagt in Canada wordt zoo veel mogelijk versterkt met troepen uit de overige Britsche bezettingen in Noord-America. — De gevangen genomenen aanvoerders van de bende opstandelingen, die laatstelijk bij Prescott in Canada is gevallen, zijn terstond terechtgesteld en hebben de doodstraf ondergaan.

Van wege het bewind der Vereenigde Staten is aan het congres voorgesteld, om een grooter aantal oorlogschepen in dienst te houden, en om ook de landmagt, inzonderheid de artillerie, te vermeerderen en op een beteren voet in te richten. Als grond van deze voorstellen wordt aangevoerd, dat de landmagt der republiek tegenwoordig niet zou kunnen wedijveren met die der Europeesche Staten, en dat de uitbreiding der scheepsmagt van die zelfde Staten ook de vermeerdering der Americaansche marine vordert.

De berichten uit de West-Indische kolonien (Jamaica 5, en Demerary 29 December) luiden niet gunstig. In de laatstgenoemde kolonie duurde de twist der negers met de planters over het werkloon, en de daaruit voortvloeiende werkloosheid der eerstgenoemden nog altijd voort. De openbare orde bleef intusschen ongestoord. — Op Jamaica hadden verscheidene planters de onwillige negers van hunne plantagien verdreven; — een maatregel, die hier door sommigen als bedenkelijk in de gevolgen beschouwd wordt. Voorts hield in die zelfde kolonie de tegenstand der planters tegen den gouverneur steeds aan. De nieuwe wetgevende vergadering, die gedeeltelijk reeds verkozen was, zou gewis even vijandig tegen het bestuur wezen, als de laatst ontbondene. Een onzer ministeriële bladen aarzelt niet, te erkennen, dat die tegenstand op Jamaica in verband schijnt te staan met den opstand in Canada, en, even als deze, eene ontheffing van het Britsche oppergezag beoogt.

Het bericht der vermeestering van het kasteel en de haven van Vera-Cruz door de Fransche scheepsmagt heeft hier een zeer ongunstigen indruk gemaakt. Men herhaalt bij deze gelegenheid de reeds vroeger geuite bedenkingen, dat het Fransche bewind deszelfs eischen tegen Mexico overdreven en volstrektelijk eene billijke schikking van het geschil geweigerd heeft, ten einde ook daar te lande zich te nestelen; — dat die twist met Mexico hoogst nadelig is voor de belangen van den Britschen handel; enz. — De kooplieden beklagen zich nu bovendien, dat ons bewind de zorgeloosheid zoo verre heeft gedreven, dat, ofschoon een aanval van het Fransche eskader stellig te wachten was, zich geen enkel Britsch oorlogvaartuig voor Vera Cruz bevonden heeft, om de Engelsche bewoners te beschermen en aan boord te nemen. — In de verledene week heeft de bekende heer *Urquhart* te Hull een eeremaal bijgewoond, en bij die gelegenheid zich heftig beklagd, zoo wel over de staatkunde der Franschen, als over die der Russen, als regstreeks tegen Engeland vijandig, en als meer en meer gevaarlijk wordende. De spreker vestigde daarbij de aandacht inzonderheid op Mexico en op Spanje.

F R A N K R I J K.

PARIJS, den 10 Januarij. Naarmate het oogenblik nadert, waarop Frankrijks afgevaardigden zich voor of tegen de verschillende zinsneden van het ontwerp van adres moeten verklaren, neemt de openbare belangstelling in deze merkwaardige beraadslagen, waarin veelligt over het lot van Europa beslist wordt, merkbaar toe. De toevloed van nieuwsgierigen, waaronder zelfs dames van den eersten rang, die zich dagelijks in de tribunes der kamer en in den omtrek van het paleis Bourbon, als ware het, verdringen, strekt daarvan tot ondubbelzinnig bewijs, terwijl uit de dagelijksche redeneringen onzer drukpers maar al te duidelijk is op te maken, dat de staatkundige schrijvers zich geenszins het gewigt van den toestand ontveinen. Zowel de tolken der uiterste linkerzijde als de voorstanders van de tegenwoordige orde van zaken, komen daarin overeen, dat het bedoelde stuk een werk van vernieling en omverwerping is van het sinds acht jaren door Koning *Lodewijk Philips* en zijn bestuur zoo krachtadig gehandhaafd stelsel, met dit onderscheid echter, dat de eersten dit rondborstig en luide toelichten, omdat daarin voor het eerst weder, naar de uitdrukking des heeren *Odillon Barrot*, met eenigen trots de standaard der Julij-omwenteling tegen over die van het Heilig Verbond wordt opgesteld; terwijl de laatste daarentegen daaruit niets dan onberekenbare nadeelen voor de zaak van rust en orde voorspellen.

Onder de heftigste bestrijders van het Ministerie heeft zich vooral de heer *Duvergièr de Hauranne*, een der hoofden van de doctrinaire partij, eene eerste plaats verworven. Zijne rede was als overvloeiende van gal, en mag in vele opzichten als eene der krachtigste pogingen van de coalitie beschouwd worden, om de tegenwoordige ministers uit den zadel te rukken en zich zelf op de puinhooopen van het gebouw der gematigdheid eenen weg tot het bestuur te banen. Deze spreker beweerde, onder anderen, dat het Ministerie *Molé* in zijne buitenlandsche staatkunde, en voornamelijk ten aanzien van België, steeds weifelend en vreesachtig, siechts naar uitstellen had gezocht, zonder zelfs aan het ten nutte maken daarvan te denken en door het opwekken van hartstogten en verwachtingen, welker vrijdeling het zich voorbeheld, er eindelijk in geslaagd was, om Frankrijk en België tegelijk in eenen zoo moeilijken en zoo hachelijken toestand te plaatsen, als sedert acht jaren ooit den vrede van Europa bedreigd had. Ten slotte verklaarde hij nog openlijk, dat bedrog en omkoopning de middelen waren, waardoor het ministerie zich met eenig goed gevolg hoopende staande te houden, doch dat aan de kamer de bevoegdheid was verbleven, om het bestuur in dezen, alle zedelijkheid ondermijnenden, loop te stuiten. Deze woorden bragten de vergadering in eene ongemeene opschudding, en ook de graaf *Molé* kon zich niet onthouden om met de diepste verontwaardiging den heer *Duvergièr de Hauranne* toe te roepen, dat zijne geheele redevoering een slecht schotschrift herinnerde, daarbij blinkbaar doellende op een werkje van dezen afgevaardigde, dat eenige weken geleden in het licht is verschenen, en niets was, dan een langwijlige acte van beschuldiging tegen het ministerie, waarin al de kwade hartstogten der coalitie zich met derzelver heillooze strekking bijna op elke bladzijde in eene ruime mate openbaren.

In hoeverre nu het door den heer *Amilhau* voorgestelde amendement, waarvan het ministerie al dadelijk eene kabineets-questie heeft gemaakt, gunstig door de meerderheid der kamer zal worden opgenomen, valt voor alsnog moeilijk te beslissen. Dit echter schijnt voldoende uit den loop der beraadslagen te blijken, dat het bestuur, ondanks de hevige aanvallen der tegenpartij en de menigvuldige beschuldigingen van allerlei aard, waaraan hetzelve is blootgesteld, werkelijk vorderingen op den weg der overwinning heeft gemaakt. Daarbij is het vooral niet aan de aandacht ontgaan, dat de hoofdleders der coalitie, de heeren *Guizot* en *Thiers*, in spijt van hunne onmiskenbare welsprekendheid, in stede van den aanvallenden stijl steeds te blijven volhouden, allengskens zijn genoodzaakt geworden hunne persoonlijke bedoelingen te rechtvaardigen, en van hunnen eerbied en gehechtheid aan de bestaande orde van zaken sterke, doch daarom misschien weinig oprechte verklaringen af te leggen. Maar hetgeen vooral eenen diepen indruk in de vergadering heeft te weeg gebracht, is de uit een staatkundig oogpunt veelligt te rondborstige taal van den minister *de Montalivet*, dat het ontwerp van adres niet dan als een oproerig manifest is te beschouwen. Vreeselijk waren de opschudding en het geroep tot de orde, welke zich, bij het uiten

van deze woorden, in de zaal openbaarde, en het was niet dan met de uiterste moeite, dat het den voorzitter gelukte, de kalmte in de vergadering eenigermate te herstellen.

Niet minder levendig was de invloed van de rede van den heer *Thiers*, toen deze afgevaardigde, het adres tegen de beschuldiging van ongrondwettigheid verdedigende, onder anderen beweerde, dat het bestuur op die wijze het voorbeeld der restauratie volgde, en gevaar liep, dat men aan hetzelfde ook eenmaal het ontzettende *Jamais!* zoude kunnen toeroepen. Wie herinnert zich niet, dat dit beruchte woord, den 28 Julij door den grijzen *Lafayette* uitgesproken, eenen der toenmalige beschermers van den toen nog weinig bekenden *Thiers*, die, later eerste minister in Frankrijk, nu als een der hoofden van de coalitie, zich zulk eene treurige vermaardheid verwerft, den val van den oudsten tak der Bourbons belijste; — en wie vraagt zich niet met bezorgdheid af, wat het in 1839 weder in het leven roepen van dat woord moet beteekenen? Over het algemeen hebben deze beraadslagen zich door eene omstuiwigheden onderscheiden, welke overigens in onze Kamers geen vreemd verschijnsel is, en welke de vrienden der orde meer en meer bevreesd maakt voor de mogelijke rampzalige gevolgen, welke de aanneming van het ontwerp van adres zoo zichtbaar zoude moeten na zich slepen.

In de zitting van gisteren hebben nog verschillende redenaars het woord gevoerd, waaronder eene eerste plaats bekleedt de heer *Guizot*, die zich blijkbaar veel moeite heeft gegeven, om zich van alle revolutionaire bedoelingen te zuiveren, en aan te toonen, dat het adres geenszins eenen oproerigen geest ademt. Herhaalde malen is zijne rede door het luide gemor van het centrum afgebroken, en heeft hij ten slotte beweerd, dat zijn gedrag ten dezen opzichte hem werd ingegeven door eene oprechte gehechtheid aan het koningschap en door een levendig besef van den waren toestand des lands.

De raadsprezident hierop antwoordende, zeide, dat het Ministerie de leden der Kamer niet van revolutionaire bedoelingen had beschuldigd, maar, dewijl men had willen bewijzen, dat de bewoordingen van het adres noch oproerig noch revolutionair waren, zag hij zich in de noodzakelijkheid dezelve voor ongrondwettig te verklaren, en dat de aanneming daarvan tot niets minder moest leiden, dan tot de vernietiging van de sinds 1830 gevolgde staatkunde, terwijl in de laatste zinsnede van het bedoelde ontwerp, waarbij het ministerie wordt aangeklaagd, den troon niet met zijne verantwoordelijkheid te beschermen, eene directe aandrang van het koningschap was vervat.

Na den graaf *Molé*, beklom de heer *Thiers* andermaal het spreekgestoelte en sprak hoofdzakelijk in den zelfden geest als de heer *Guizot*; hij trachtte voornamelijk het adres te verdedigen tegen het verwijt van ongrondwettigheid en tarte onder anderen ook de leden der kamer uit, om hem openlijk te zeggen, dat hij een oproerige was.

Deze woorden verwekten eene groote beweging in de zaal, waarop de minister van Binnenlandsche zaken het woord verkreeg, en, onder anderen, heeft gezegd: dat hij geene zwarigheid maakte, om het ontwerp van adres voor een oproerig manifest te verklaren, en, dat dit duidelijk bleek uit de blijdschap der partijen buiten de kamer en uit de luide ondersteuning der linkerzijde in de kamer zelf. Ten slotte heeft de heer *Amilhau* een amendement voorgesteld, op de twee eerste zinsneden van de paragraaf, hetwelk van den navolgenden inhoud is:

„Sire! De Kamer van afgevaardigden verheugt zich met U over den voorspoed des lands; deze voorspoed heeft niet dan kunnen toenemen, te midden van de rust, welke Frankrijk verschuldigd is aan het bestuur Uwer Majesteit, en aan de regelmatige werking der staatsmagten.”

„Onder dit bestuur, najverig op onze waardigheid, die onze bondgenootschappen handhaaft, bekleedt Frankrijk steeds in de wereld en in de achtting der volken den rang, welke aan hetzelve toekomt, en waarvan het niet zoude kunnen afdalen.”

In de zitting van heden, zijn de beraadslagen over het adres voortgezetz, nadat ook reeds de ministers hadden doen te kennen geven, dat het van het al of niet aannemen der bovengemelde wijziging reeds dadelijk de vraag afhankelijk maakte, of het al dan niet in stand zal blijven. De voornaamste redenaar, die zich bij deze gelegenheid heeft doen hooren, is de bekende dichter *Lamartine* geweest, die, in eene merkwaardige redevoering, de ongrondwettigheid van het adres in de sterkste kleuren heeft doen uitkomen, en daarbij aangetoond, dat de tegenpartij uit te vreemdsoortige bestanddeelen bestaat, dan dat daaruit met enig goed gevolg een bestuur zoude zijn zamen te stellen. Deze redenaar meende daarin een gunstig voortteeken te zien voor het aan het bewind blijven der tegenwoordige ministers. — Bij het vertrek van den post was, omtrent het voorgestelde amendement, nog geen besluit genomen.

De admiraal *Baudin*, die het kasteel St. Juan d'Ulloa in vier uren tijds heeft bemagtigd, een fort, hetwelk door de Spanjaarden als onneembaar werd geroemd, omdat zij zes maanden vruchteloos voor hetzelve hadden gelegen, is een zeeman uit den tijd van het Keizerschap. In 1814 was hij fregats-kapitein en had eenen arm in eenen zeeslag verloren; hij nam toenmaals zijn ontslag en voerde het bestuur over de zaken van een handelshuis. Omstreeks het jaar 1830 had dit kantoor slechte speculaten gedaan, doch de heer *Baudin* had hetzelve verlaten, zonder dat op zijne koopmansseer de minste smet kleefde. Tijdens de revolutie van Julij 1830 nam hij het commando op zich over de jonge lieden, welke uit Håvre naar Parijs waren gekomen, om deel te nemen aan het gevecht tegen de troepen van *Karel X*. Het was op dit tijdstip, dat hij aanzoek deed om weder bij het zeewezen in dienst te treden. Men herstelde hem dien ten gevolge in zijnen rang van fregats-kapitein; een weinig tijds daarna was hij kapitein van een oorlogslineschip geworden; na den afloop van eene door hem naar wensch volvoerde zending werd hij tot schout-bij-nacht bevorderd, en heeft nu den graad van vice-admiraal verworven. De admiraal *Baudin* is op den vasten wal en in gezelschappen een aardig, vriendschappelijk mensch, maar op zijn schip is hij een ware zeetijger; zijne beste vrienden, met hem aan boord zijnde, worden met ongehoorde strengheid behandeld. In den loop der tegenwoordige expeditie heeft hij den kapitein van een lineschip, die zijne bevelen niet snel genoeg had gehoorzaamd, van boord en naar land doen brengen. Hij had den Mexicanen doen weten, dat hij hen op klaar lichten dag zoude aanvallen en geen voordeel te zullen zoeken in de duisternis van den nacht; hij heeft gedaan, wat hij gezegd had. Hij is een zeerob van de eerste soort.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE, den 11 Januarij. Heden morgen is alhier uit het hoofdkwartier van Z. K. H. den Prins van Oranje het bevel bij het korps grenadiers ontvangen, om zich morgen op marsch te begeven naar Noord-Brabant. Het schijnt dat er nog eene kleine wijziging in de gemaakte bepalingen heeft plaats gehad, en dat ook het bataillon infanterie uit Zwolle, niet naar de grenzen marcheren, maar in de residentie garnizoen houden zal.

Ten gevolge van de bewegingen, welke bij het Belgische leger plaats hebben, en de woelingen, welke daar te lande worden waargenomen, heeft het Nederlandsche bewind zich verplicht gerekend, om eenige maatregelen van voorzorg te nemen, welke zich alsnog schijnen te zullen bepalen tot het vormen van een observatie-korps aan de Belgische grenzen, onder bevel van den hertog van *Saksen Weimar*; terwijl echter de noodige maatregelen zijn beraamd, en ook zullen worden te werk gesteld, om de schutterijen, enz. in de wapenen te roepen, indien de tegen ons overstaande Belgische krijgsmagt nog meer versterkt mocht worden.

Gisteren is Z. K. H. de Prins van Oranje naar het hoofdkwartier van Tilburg vertrokken. — Een aantal manschappen, tot de infanterie behoorende, aan welke onbepaald verlof was verleend, zijn opgeroepen, om zich weder bij hunne korpsen te vervoegen, en in de steden, aan deze zijde der rivieren, welke door het vertrek der troepen naar Noord-Brabant van bezetting mogten worden ontbloot, zal de stedelijke schutterij voorloopig worden in dienst gesteld.

De Nederlandsche regering wenscht niets meer dan het behoud van den vrede, maar vermog hetgeen op een zoo korten afstand onzer grenzen voorvalt, niet onverschillig aan te zien. Men beoogt derhalve geenszins eenigen aanval, maar verlangt alleen onze grenzen voor eene overrompeling te dekken.

Hoe gewigtig de beraadslagen over het adres in de Fransche Kamers ook

wezen mogen, verwekken zij echter bij velen alhier niet die groote belangstelling, welke men eene maand geleden, toen de graaf Sebastiani bevel had ontvangen nog niet tot het besluit der Conferentie toe te treden, te gemoet zag. Welonderdrijfte lieden zijn overtuigd, dat Lodewijk Philips zeer spoedig zijne officiële goedkeuring op het verhandelde te Londen zal geven, waarvan overigens het ontwerp van adres hem niet behoeft te weerhouden, vermits men daarbij aan de regering de handen volkomen ruim heeft gelaten. Ook zelfs van een nieuw kabinet behoeft men *casu quo* niet veel te vreezen met opzigt tot onze zaken, want als die heeren maar eenmaal in het bezit eener portefeuille zijn, zullen zij zich voor het overige niet verzetten tegen het verlangen des Konings, die ernstig besloten heeft zich om der Belgen wille in geen oorlog met Europa te wikkelen. Dat zij, die aan het kabinet Molé hopen op te volgen, vrij willen blijven om, in dat geval, de zaken met België te regelen, op den thans te Londen vastgestelden voet, blijkt duidelijk uit de wijze, waarop de zinsnede dienaangaande in het adres is opgesteld geworden. Men koestert hier alzo de hoop dat Frankrijks toetreding welhaast zal bekend worden. Sommige meenen dat daarna aan België een termijn zal worden voorgeschreven, binnen welken dat land tot het teekenen van het eindverdrag met Holland en het uitvoeren daarvan zal moeten overgaan, en bij gebreke daarvan daartoe zal gedwongen worden.

HELDER, den 9 Januarij. Gisteren avond, omstreeks 9 ure, strandde even benoorden Hulsduinen, het Fransche stoomschip *l'Elbe*, kap. *Henri Petit*, komende van Duinkerken en gedestineerd naar Engeland, om zijne machines in te nemen. Van de ekwipaadjie, bestaande uit negen man, zijn zeven door de reddingsboot der Noord- en Zuid-Hollandsche Redding-Maatschappij, onder bestuur van den heer *H. Prins*, te Hulsduinen, welke dadelijk in beweging gebracht was, en ondanks den zeer hevigen wind, het geluk had het vaartuig te bereiken, gered, terwijl het te betreuren is, dat twee mannen der ekwipaadjie, welke zich in hun eigen scheepsloep vroeger hadden willen redden, eene prooi der golven zijn geworden.

Men roemt ten uiterste het beleid en de vaardigheid der bootelingen van de reddingsboot, welke de uiterste inspanning hebben moeten in het werk stellen.

VLIELAND, den 3 Januarij. In den vroegen morgen van heden ontwaanden de eilanders, dat op het midden der Horst een schip was vastzittende. Onverwijd begaf zich de reddingsboot der Noord- en Zuid-Hollandsche Redding-Maatschappij, onder het bestuur van den wel edelen heer *mr. F. H. van der Kop*, naar strand, en stak in zee; doch gekomen zijnde bij het schip, zijnde een Duitsche Galjas, genaamd *Eduard*, beladen met tarwe, rogge en witte erwtten. ontdekten men dat het schip het onderste boven lag, en bij de eb, dat alleen van de ekwipaadjie twee man op de Horst verdronken lagen.

Te bejammen is het, dat ondanks de beste pogingen men in de redding niet heeft kunnen slagen.

HASSELT, den 9 Januarij. Gisteren avond ten zeven ure werd de toren, staande aan de hervormde kerk dezer stad, door het onweder getroffen, waardoor aan de koepel of peer en aan lager gelegen zolders brand ontstond. Bij het ontdekken van denzelfden zijn dadelijk alle middelen, welke ter blussching in bereik waren, aangewend, waartoe elk zich beijverde, en is het, naast het Overwezen, te danken aan de spoedig toegebrachte hulp, de orde, het beleid, en de onvermoeide pogingen, zooder brandspuittellen als andere ingezetenen, waarin sommigen, zonder het gevaar aan te zien, stoutmoedig zijn te werk gegaan, dat binnen den tijd van twee uren de brand gebluscht is, en alzo deze stad en ingezetenen zijn bewaard gebleven voor een onheil, waarvan de gevolgen onbetrekenbaar waren.

LEEUWARDEN, den 14 Januarij. Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken heeft de heeren gouverneurs aanbevolen, om, voor het vervolg, ten behoeve van zoodanige jongelingen, die, zonder den ouderdom van 23 jaren te boven te zijn, nog niet aan de nationale milicie hebben behoeven deel te nemen, of, daaraan reeds deel genomen hebbende, geene finale vrijstelling van de dienst hebben verkregen, noch ook de bij art. 33 der wet van 27 April 1820 (*Staatsblad no. 11*) bepaalde som van f 150 in 's Rijks schatkist hebben gestort en verlangden mogten, als ambtenaar of in eene particuliere betrekking naar 's Rijks Oost- of West-Indische bezittingen te vertrekken, de bij Zr. Ms. besluit van 1 Januarij 1825 gevorderde verklaring van genoegzame zekerheid te hebben gegeven, dat eventueel aan de verplichtingen, ten aanzien der nationale milicie, zal worden voldaan, niet uit te reiken, dan nadat zij, die genegen zijn deze verzekering te geven, zich door eene in den wettigen vorm opgemaakte acte, onder verband van hunne personen en goederen, voor het tijdig en behoorlijk stellen van eenen plaatsvervanger of substituut voor den vertrekkenden aansprakelijk zullen hebben gesteld, zullende de gouverneurs, in zoo verre de zich als borgen anmeldende personen, bij gebreke als onroerende goederen, effecten of vaste inkomsten te bezitten, waarop men zich *casu quo* zou kunnen verhalen, den gevorderden waarborg mogten missen, alsdan gehouden zijn, de door hen aangegane verbindtenissen, alvorens de bewuste verklaring af te geven, door op voorschreven wijze aangegane supplettoire borgtogten van één of meer volkomen solide geachte ingezetenen te doen versterken.

Tevens zijn de gouverneurs onderrigt, dat het doelmatig is geacht, om nopens de solidariteit der zich als borgen aangemeld hebbende personen, steeds vooraf de plaatselijke besturen hunner woonplaats te hooren, en dat al verder het voornemen bestaat, om, bijaldien de onder de hierboven-bedeelde borgtogten naar 's Rijks Overzeesche bezittingen vertrokken personen, naderhand bij de nationale milicie dienstplichtig zijnde geworden, niet werkelijk, binnen den daartoe aan de lotelingen der ligting, waartoe zij behooren, bij de wet vastgestelden tijd zijn vervangen of gesubstitueerd, hen alsdan, zoo zij ambtenaren zijn, dadelijk te ontslaan, of zoo zij dit niet zijn, dus in beide deze gevallen, het verder verblijf in de koloniën te ontzeggen.

Naar men verneemt, is bij de directie der Nederlandsche Handel-Maatschappij besloten om, voorloopig over het jaar 1839, de vracht voor de gewone retourreizen uit Oost-Indië met 5 gulden per last te verminderen.

Men verneemt, dat de Raad van de Hollandsch IJzeren Spoorweg-Maatschappij thans stellig besloten heeft, het bij denzelfden terstond na de laatste algemeene vergadering beraamde plan uit te voeren, en alzoo pogingen aan te wenden om van de Hooge Regering de toevoeging van eenen van 's Rijks ingenieurs te bekomen, ten einde op grond daarvan eene voordragt aan de Deelhebbers te doen.

Men schrijft uit Utrecht dat het observatie-corps, hetwelk op onze grenzen, onder de bevelen van den Hertog van *Saxen-Weimar*, wordt zamengetrokken, zal bestaan: uit een bataillon jagers, twee bataillons grenadiers, twee derode, twee der rode, twee der rode en twee van de 17de afdelingen, te zamen elf bataillons infanterie, alsook uit eenige escadrons kavalierie.

Het getal der studenten, op den 1 November 1838 aan de hoogeschool te Utrecht aanwezig, bedroeg 483, en wel in de faculteit der godgeleerdheid 128, in die der rechtsgeleerdheid 95, der geneeskunde 69, der wis- en natuurkunde 51, en der letteren 140. Onder dit getal zijn niet begrepen diegenen, welke, wegens het afleggen van examina, enz., op de rol der studenten zijn ingeschreven, doch hunne studiën elders voortzetten.

De *Commerce Belge* bevat eene officiële aankondiging van de Belgische Bank, waarin gezegd wordt: dat van den 14 Januarij aanstaande, behalve de bankbiljetten van 40 en 100 fr., die reeds sedert 4 Januarij ll. worden voldaan, ook die van 500 fr., op vertoon, zullen betaald worden. De biljetten van 1000 fr. zullen voortdurend, voor de helft van het bedrag der bij de bank te doene betalingen, worden aangenomen.

Het zal daarenboven de houders dier biljetten vrijstaan, om van de gezegde dagtekening af, zich bij de bank, tegen inwisseling dier biljetten, eene rekening courant te openen, en van het beloop derzelfden 40 pCt. id contanten te ontvangen.

De crediteuren ten gevolge van rekeningen courant, zoo wel te Brussel, te Antwerpen, als te Luik, kunnen in plaats van over 20 pCt., over 40 pCt. hunner liquide vorderingen beschikken.

Het Antwerpsche blad *le Précurseur* heeft dezer dagen eenen uitgewerkten staat van den toestand der Belgische koopvaardijvloot, op den 31 December 1838, medegedeeld. Het blijkt daaruit, dat België thans 152 koopvaarders, in staat om zae te bouwen, bezit, die deels in de eigenlijke zeehavens Antwerpen en Oostende, deels te Brugge, Boom, Leuven, Brussel, enz., te huis behooren. Van deze 152 schepen, meten 63 beneden de 100 ton, en daaronder zijn slechts vijf van meer dan driehonderd ton; namelijk de drie stoomschepen *Antwerpen*, *Brugge* en *Princes Victoria*, alsmede de twee driemasters *Harriet* en *Jean Keij*.

Hetgeen nopens het aanhouden van eenige zoogenaamde Hollandsche officieren, bij het Hazengras, is gemeld, wordt thans door de anti-revolutionaire dagbladen van Gend nader toegelicht. Het is waar, dat er vier personen van het Hazengras gevangen naar Brugge zijn gebracht, doch slechts twee derzelve behoorden tot Noord-Nederland, en wel tot den burgerstand. De twee andere waren Belgen. Allen zijn dadelijk in vrijheid gesteld.

Het centrale comité der zoogenaamde Belgische nationale associatie heeft bekend gemaakt, dat het is zamengesteld uit de heeren *Ducpétiaux*, *Delhougne*, *Moermans*, *de Gronckel* en *Hardy de Beauhien*; — de beide laatste als afge-

vaardigen der Brusselsche universiteit; — en dat het eene dagelijkse geschiedschap onderhoudt met de Limburgsche, Luxemburgsche en andere Belgische gedeputeerden. Het bestaan van dit comité wordt niet alleen door de Belgische bewindslieden, maar ook door de zoogenaamde politieke Katholijken afgekeurd.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 31 December 1838 het schonerschip *Fame*, kap. S. Holeman, van Londen. — Den 4 Januarij 1839 het schonerschip *Northam*, kap. D. Charrosin, van Londen. — Den 10 dito het brikship *de Verwachting*, kap. N. M. Lindegaard, van Ramsgate.

Uitgezeild: Den 3 Januarij 1839 het smakschip *Buitenwerf*, kap. A. Rozema, naar Schotland; het kofschip *de jonge Dirk*, kap. J. Visser, naar Londen. Den 6 dito het schonerschip *Orwell*, kap. R. Cubitt, naar Londen.

REDEVOERING uitgesproken door den Heer *Mr. T. S. TROMP*, in de Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, den 20 December 1838, bij de beraadslaging over het ontwerp van wet van 1838, tot voorziening in de buitengewone financiële aangelegenheden des Rijks.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Ik had gaarne gewenscht, dat de Regering, op het algemeen geult verlangen van de afdeelingen der Kamer, had besloten het voetspoor van alle vorige jaren te volgen, door bij afzonderlijke voordragten van wet te helpen voorzien in de buitengewone behoeften voor Oorlog en Marine, en in de voldoening van het Belgisch aandeel in de Oud-Nederlandsche rente-schuld, welke op 1 Januarij en 1 Julij van het volgende jaar 1839 zullen verschijnen.

De redenen welke door de afdeelingen der Kamer voor dit hun eenstemmig verlan gen werden aangegeven en aan de Hooge Regering kenbaar gemaakt, werden uitsluitend gegrond, en hadden alleen ten doel om de goede orde in het gemeenschappelijk overleg te bevorderen, door onderwerpen, welke in hare oogen van zoo verschillenden aard waren, en waar over vele leden der Kamer meermaalen een geheel verschillend gevoelen aan den dag hadden gelegd, afzonderlijk te behandelen, en niemand in den onaangename toestand te brengen van te moeten afkeuren hetgeen hij gaarne zoude willen helpen bevorderen, of het zegel zijner goedkeuring te hechten aan hetgeen hij immer, uit overtuiging van regt en billijkheid, zich verplicht heeft gevoeld, te moeten verwerpen.

Door de verlangde splitsing der wet, wenschte de Kamer krachtdadig mede te werken, om de meest mogelijke eenstemmige goedkeuring aan ieder wets-ontwerp, en vooral aan dat ter voorziening in de buitengewone behoeften van de Departementen van Marine en Oorlog, te verzekeren, en het gehouden gedrag der Kamer in de laatst voorgaande zitting, toen op denzelfden dag, bij twee afzonderlijke wets-ontwerpen, over het verlenen van dezelfde crediten voor het jaar 1838 is beraadslaagd geworden, schein het wel buiten allen twijfel te stellen, dat, door de afzonderlijke behandeling de verlangde eenstemmigheid zoude worden bevorderd; en de Regering had bij het vertrouwen, waarop de Kamer te regt aanspraak zal mogen maken, geen de minste vrees te voeden, dat door eene gelijke afzonderlijke behandeling hare steun in de Kamer zoude verzwakken.

Het doet mij dus innig leed, dat onder dergelijke omstandigheden en in een tijdsgewricht, waar wederkeerig vertrouwen, eendragtige samenwerking, kalm, maar ook onbelemmerd overleg tot eene krachtvolle houding en standvastige besluiten en handelingen moet leiden, de Regering aan het welgemeend verlangen van vele leden der Kamer niet is te gemoet gekomen, daar ik rondout moet erkennen in de antwoorden der Regering geene de minste overwigtige redenen te hebben gevonden, welke dit moesten afraden.

Zoo lang ik de eer heb lid dezer Kamer te zijn, heb ik mij telken jare, zelfs onder ernstigen tegenstand van anderen en niet zonder bezwaar voor de geldelijke aangelegenheden des Rijks in de toekomst, verplicht gevonden, de aangevraagde buitengewone crediten ter bescherming en verdediging van den echt vaderlandschen grond, willig goed te keuren en toe te stemmen, en mijnen wensch, ter geheele en volkomene afscheiding van de voormalige Zuidelijke Provincien van dit Rijk, vertrouwelij aan de inzichten der Hooge Regering te onderwerpen. — Wierd bij de voorgedragene wet nu een geopend credit tot ditzelfde einde door de Regering aangevraagd, zoo konde mijne stem op dit oogenblik wel niet twijfelachtig zijn.

Omtrent de verplichting van de massa der ingezetenen van het getrouw gebleven Noord-Nederland, om te voorzien in de betaling van dat gedeelte der rente, hetwelk aan het afvallige België bij wettig tractaat is toegekend, heb ik evenwel, gelijk U Ed. Mog. is bekend, steeds een ander gevoelen gekoesterd, hetwelk mij nog ook dit jaar moest weerhouden mijne stem aan de daartoe voorgedragene wet te geven, niettegenstaande ik vermeende en opzettelij betoogde, dat de verplichting tot restitutie door België buiten allen twijfel gesteld moest worden, en het dus te voorzien ware, dat het te doene voorschot van korten duur zoude zijn.

Over dit gedeelte van het wets-ontwerp is mijn gevoelen, Ed. Mog. Heeren! sedert niet veranderd; en over het vooruitzicht op spoedige geheele restitutie door België, zullen wij alle wel min gunstig moeten denken dan bij de behandeling en aanneming der vorige wet.

Gold het nu hier eene zaak van ondergeschikten aard, zoo zoude ik geene zwaarigheid maken, mijn gevoelen omtrent dit gedeelte op te offeren tot behoud van het meer gewigtige deel en ter bevordering van eenstemmigheid. — Maar van dien aard mag ik dit gedeelte der wet niet beschouwen, en vind mij dus gedrongen, alsnog op de splitsing der wet aan te dringen, en zal tot dat einde Zijne Majesteit verzoeken, het in deliberatie zijnde ontwerp in nadere overweging te nemen.

REDEVOERING uitgesproken door den Heer *M. P. D. Baron van SIJTZAMA*, in de Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, den 20 December 1838, bij de beraadslaging over het ontwerp van wet van 1838, tot voorziening in de buitengewone financiële aangelegenheden des Rijks.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Diep heb ik steeds betreurd de althans zoo opgevatte uitspraak van scheidung, waarvan de splitsing van het Rijk der Nederlanden het gevolg geworden is, omdat ik die scheidung in strijd beschouwde met het waarachtig belang des Lands en van de Kroon. Zoodra echter die scheidung daadwerkelijk plaats vond, en de groote Mogendheden, wier tusschenkomst was ingeroepen, omdat men die verplicht achtte tot de handhaving der door hen zelven gemaakte tractaten, daarop het zegel hadden gedrukt, niet alleen, maar het zich afgescheurd hebbende deel zelfs bijval en ernstige bescherming bij sommigen derzelve vond, heb ik gemeend, dat het belang van het land geen verdere tegenstand gedoogde, maar dat men ter goeder trouw tot eene schikking moest trachten te geraken, wilde men de belangen des lands niet verder compromitteren; zelfs was ik een groot voorstander van de aanneming der 24 artikelen, en heb dit met alle inspanning, gelijk velen van U Ed. Mogenden, zoo openlijk als in het bijzonder trachten te verkrijgen. Wat het gevolg van de niet aanneming dier artikelen tot hiertoe geweest is, is bekend, wat het gevolg daarvan nog worden zal, ligt in de toekomst verscholen. Ik heb het voornemen niet, daarvan thans te gewagen; eene lofrede op de volharding en de nu eindelijkke toetreding zoude mij even ongepast schijnen, als eene afkeurende beoordeeling in staat zoude zijn, ongedaan te maken wat gedaan is; liever zoude ik wenschen daaraan nimmermeer te behoeven te denken; genoeg dat de Regering, inziende dat zij geene betere voorwaarden zoude kunnen bedingen, in het begin dezes jaars getracht heeft tot de gave aanneming der 24 artikelen toe te treden; hoe dezelve daarin geslaagd is, welke tegenheden daarbij door de onbegrijpelijkste handelwijs der Conferentie ontmoet zijn, is te zeer bekend, dan dat ik daaraan zelfs een oogenblik zoude behoeven toe te wijden. In dezen stand van zaken naderden wij de opening dezer zitting en het gevolg daarvan was, dat in het adres van antwoord op de Troonrede die gevoelens zijn uitgedrukt geworden, als welke ik meen dat met de denkwijze der natie overeenstemmen, omdat zij gevestigd zijn in de eer en het waarachtig belang des vaderlands.

Ik althans aarzel niet openlijk te verklaren, dat ik die gevoelens ijverig heb voorgestaan, en ze volgaarne als de mijne aanneme, en dat ik dien ten gevolge die gevoelens ook gaarne met meer dan woorden zoude hebben ondersteund: hiertoe geeft mijn 12jarig gedrag als lid der Staten-Generaal, mij het regt, om te mogen gelooven, dat zulks ook zonder verdere demonstratie zal worden aangemen.

De aanneming der wet op de Nat. Millicie, op voorgisteren met die genitte gevoelens in zulk een naauw verband staande, levert hiervan ten overvloede het bewijs.

in de buitengewone behoeften van Oorlog en Marine, mijne stem te laten hooren; hoe velen mijner geachte ambtgenooten zouden dit niet eveneens wenschen te kunnen doen; dan hierin worden wij verhindert door de Regering zelve. Door vier geheele sectien en door vels leden in de vijfde sectie, is het verlangen te kennen gegeven, dat dit ontwerp houdende mede de Rentebetaling voor België mogt worden gesplitst, en de kosten voor Oorlog en Marine afgescheiden van die der rentebetaling; maar ofschoon dus 4 der leden althans kunnen geacht worden dit verlangen te hebben voorgestaan, de Regering is weigerachtig gebleven aan dit verlangen te voldoen.

De redenen, waarom deze Kamer der Staten-Generaal dit verlangen heeft voorgestaan, hebben onder anderen, en voornamelijk zoo ik meen, daarin bestaan, dat sommigen, par principe ten allen tijde tegen de rentebetaling gesproken en gestemd hebbende, dit beginsel zonder hooge noodzakelijkheid, en alleen omdat de Regering goed vond het zoo voor te stellen, niet konden laten varen, daar de Regering goede wijze van zien, eene volstreekte onverplijtheid voor de natie bestaat, om ook der Belgen schuld te betalen, hetwelk geheel ongeraden wordt en ook geen voorschot meer zal kunnen genoemd worden, bij den loop welke en ook geen thans schijnen genomen te hebben. En waarom dan nu, daar de overeenstemming van de Tweede Kamer der Staten-Generaal met de Regering zo heerlijk naar binnen als naar buiten zoude kunnen uitblinken in de algemeene toestemming tot de uitgave voor Oorlog en Marine, die een gevolg van de splitsing zoude hebben geworden, dit effect, waaraan ik, mij in de plaats der Regering stellende, nog al zoude hechten, ten eenen male weggenomen, en velen te noodzaken het geheel om een deel te verwerpen.

De Regering heeft hoofdzakelijk geantwoord, dat eenheid in het middel noodzakelijk scheen, dat dit middel struksgewijze, meermalen en bij kleinere gedeelten in hetzelfde jaar voor te schrijven, minder raadzaam is; dat de geldleener moet kunnen berekenen het bedrag van het kapitaal, hetwelk in zoodanig tijdstip kan worden geplaatst, enz., — welk eene verregaande zorg voor den geldschieder; zoo wij slechts achtslaen op de algemeene belangen des Vaderlands, die ook de geldschieders omvatten, de geldschieder zal, en te regt, de zijne niet uit het oog verliezen. Maar, mag ik vragen, gesteld dat dit antwoord der Regering gewigtig genoeg geweest ware, om door deze Kamer als zoodanig te worden erkend, namelijk dat er geene splitsing van het middel behoorde plaats te hebben, was er dan geen ander middel geweest om aan beide denkbeelden gevolg te geven? Ik meen te mogen antwoorden: ja dat was er, het lag voor de hand, en is zelfs kenbaar gemaakt: waarom het ontwerp niet in drie gesplitst? een houdende de uitgaven voor oorlog, een voor de rentebetaling en een houdende de middelen tot besrijding dier uitgaven in eens; het gevolg hiervan zoude waarschijnlijk geweest zijn, dat de uitgaven voor oorlog en marine met algemeene stemmen hadden aangenomen geworden, de rentebetaling gelijk steeds, met eene goede meerderheid, en de middelen zoo niet met algemeene stemmen, dan toch met eene zeer groote meerderheid, omdat de Kamer, eens besloten hebbende tot de uitgaaf der rentebetaling, men, op zich zelve niet tegen het voorgestelde middel hebbende, door het besluit der Kamer zich gebonden konde achten om tot het daastellen der middelen mede te werken. Op deze wijze zouden de Regering en de leden der Tweede Kamer volkomen in hun geheel zijn gebleven, en zoude geene de minste opoffering van beginselen, noch door den een, noch door den ander, hebben plaats gegrepen; voor de Regering had het slechts eene verandering van vorm geëischt; in het gegeven geval vordert het van de Staten-Generaal opoffering van beginsel en vorm beide, waardoor nu, bij het onverzettelijk aankleven van dien vorm, verloren zal gaan, de gunstige werking eener algemeene aanneming zoo even door mij geschetst, maar waar integendeel uit zal ontstaan de herinnering van een onbegrijpelijk vasthouden der Regering aan iets dat zonder eenige andere verdienste schijnt, dan dat daardoor sommige leden der Staten-Generaal zullen worden gehinderd hunne stem uit te brengen voor een wets-ontwerp waaruit zoude zijn gebleken, hunne begeerte om, tot heil des Vaderlands, de Regering te ondersteunen op den ingeslagen weg, niet tot behoud van het status quo, niet tot het aannemen van elke voorwaarde, door het eigenbelang van anderen, maar tot schade en oeneer van Nederland voorgeschreven, geenszins! maar tot het beëindigen der tusschen ons en de zuidelijke provincien van Nederland bestaande verschillen, op de minst schadelijke en eervolste wijze. Ik althans, die steeds de onverplijtheid der getrouwe provincien tot die rentebetaling heb beweerd, die de aangeboden wets-ontwerpen daartoe steeds heb afgestemd, vind mij in de onmogelijkheid er thans voor te stemmen, te meer nog, omdat ik het er altijd voor gehouden heb, en het nu bijna uitgemaakt schijnt, dat alle die voorschotten van zoo veel millioenen schats, niettegenstaande de minister ook nu nog al ons regt van aanspraak daarop beweert, voor Oud-Nederland zullen verloren zijn, zoo dat ik de hier nu nog bij te voegen acht millioen vier maal honderd duizend gulden, als weggeworpen geld meen te moeten beschouwen.

Daar nu de aanvraag der Regering om deze gelden voor de rentebetaling, die ik niet kan toestemmen, met de buitengewone behoeften voor oorlog en marine, in één wets-ontwerp zijn vervat, zoo betuig ik mijn leedwezen, dat ik mij noodzaakz zie het geheel om dat deel te moeten verwerpen.

DERDE BUITENGEWONE WINTERAVOND-VERGADERING van het Departement Leeuwarden der Maatschappij Tot Nut van 't Algemeen, op Woensdag, den 16 Januarij 1839. — Spreker de Heer N. J. SINGELS.

R. D. SMEDING, Secretaris.

* * Heden verloste mijne geliefde Echtgenoot GEERTJE HALBESMA, van een welgeschapen Zoon.

Surhuisterveen, den 1 Januarij 1839.

Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving te willen aannemen.

FRANEKER, den 9 Januarij 1839. Heden verloste van eene welgeschapene DOCHTER A. BANGA, geliefde Huisvrouw van

Mr. G. SCHOT.

DOCKUM, den 10 Januarij 1839. Heden verloste van eenen Zoon C. A. v. EICHSTORFF, geliefde Echtgenoot van

C. U. F. DEGERING.

* * Heden beviel voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon ETA JACOBA GALETTE, geb. BRAKENHOFF.

Heerenveen,

den 11 Januarij 1839.

* * Mijne geliefde Echtgenoot J. WIJSMA, beviel door Gods goedheid heden morgen voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon.

Leeuwarden, den 12 Januarij 1839.

Eenige kennisgeving.

* * Mijne geliefde Echtgenoot T. STEINFORT, verloste heden van een welgeschapen Zoon.

A. FIERS,

Brood-, Klein- en Beschuibakker in de Kleine Kerkstraar.

Leeuwarden, den 12 Januarij 1839.

* * Heden namiddag ongeveer twee ure, beviel WIKJE M. FEENSTRA, van eene welgeschapene DOCHTER, geliefde Echtgenoot van

Franeker, den 13 Januarij 1839. J. M. LIJCKLAMA à NIJEHOLT.

Dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

* * Heden morgen ongeveer vier uren overleed onze geliefde Moeder HILTJE TIJESSES, Weduwe van T. S. VAN DER MEULEN, in den ouderdom van 89 jaren en 3 maanden, nalatende drie Kinderen, negentien Kinds-Kinderen en vijf en dertig achter Kinds-Kinderen.

Sneek,

den 4 Januarij 1839.

Mede uit naam van mijnen Broeder en Zuster. Deze dient tot eenige kennisgeving aan Vrienden en Bekenden buiten de Stad.

* * Heden nacht omstreeks twee ure, overleed tot mijne bittere droefheid, mijne hartelijk geliefde oudste DOCHTER GRIETJE MANTINGH, in den jeugdigen leeftijd van negen jaren en bijna elf maanden, na een smartelijk lijden van ongeveer vier maanden.

Heeg,

den 6 Januarij 1839.

* * Op den 7 Januarij 1839, ontsiep te Dokkumer Nieuwzijlen onder Engwierum, in het 99ste jaar hares levens, TRIJNTJE FOPPES VAN DER KOOL, Wed. ANNE TIETES VAN HOUTEN.

* * Heden overleed tot mijne en onzer Kinderen diepe droefheid, mijn waarde Echtgenoot EGBERT RINZES KIJLSTRA, Mr. Bakker alhier, in den ouderdom van 66 jaren en 4 maanden.

Dragen,

den 7 Januarij 1839.

R. CAMMINGA, Wed. E. R. KIJLSTRA.

DER KOOLJ. Wezuwe LARZE BRANTJE SVERKESMA, in vrede overleden van weken, in den ouderdom van ruim 73 jaren. Wij verliezen in haar eene brave Moeder, wier nagedachtenis bij ons in zegening zal blijven. Langs dezen weg geven wij hiervan kennis aan Vrienden en Bekenden.

Langweer,

den 8 Januarij 1839.

* * Heden werden wij in diepen rouw gedompeld, door het verlies van onze jongste DOCHTER KLARA HARINGSMA, in den jeugdigen leeftijd van ruim 20 jaren; wij wenschen echter gelaten te zijn in den wil des Alwijzen.

Franeker,

den 9 Januarij 1839.

* * Heden morgen overleed aan eene langdurige sukkeling, onze waarde Moeder [BARTELTJE] TJALKES BOUMA, Weduwe van MARTEN OEGES KUIPERS, in den ouderdom van 65 jaren en bijna 4 maanden.

Grouw,

den 9 Januarij 1839.

* * Heden overleed mijn waarde Man JORRIT MEINTS JORRITSMA, Gedeputeerde van Wonsradeels Zuider Zeedijken en Kerkvoogd alhier, in den ouderdom van 78 jaren en ruim 10 maanden, nalatende 13 Kinderen, waarvan 4 uit een vorig huwelijk.

Hichum,

den 9 Januarij 1839.

ANTJE RIENSTRA, Wed. J. JORRITSMA.

Strekende deze tot kennisgeving aan Familie en Bekenden.

De BOTER te Leeuwarden, den 11 Januarij 1839, f 38,00 à f 39,00.

De In- en Uitlandsche ROGGE en TARWE was dienzeiden dag: Rogge f 236,25 het Last. — Tarwe f 11,58 de Mudde.

BOTERPRIJZEN, bedongen door het FRIESCH GENOOTSCHAP van Proefondervindelijke Landbouw.

LEEWARDEN, Vrijdag den 11 Januarij 1839: Puik Boter f 39,00.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, den 12 Januarij 1839.

Gebf.

NEDERLAND.		Gebl.		Leen. te L. bij R. 5 pCt.	
Werk. Schuld à 2½ pCt.	54½	54½	54½	Aand. Tavogliere 3½	"
Dito dito..... 5	101	101½	101½	Aand. te Parijs. 3½	"
Uitgest. Schuld.....				RUSLAND.	
Kansbilj. van dito.....	25½	25½	25½	O.H. 1798 en 1816, 5 pCt.	105½ 106 105½
Amortis. Synd. 4½ pCt.	94½	95	94½	Ditoditor 1828 en 29, 5	"
Dito dito..... 3½	79½	79½	79½	Cert. d. 1831 en 33, 5	98½ 99½ 99
Handel-Maats 4½	173½	174½	174½	Obl. te Londen.. 5	"
Nieuwe dito.. 4½	"	"	"	Dito te Hamburg 5	103½ 104 103½
Dito dito 1837. 4½	100½	101	100½	Inschrijv. in Assig. 6	70½ 70½ 70½
Entrepôt-Dok. 4½	"	"	"	Certifi. van dito.. 6	72 72½ 72½
O. I. Leening. 4	"	"	"	POLEN.	
Dito..... 5	98½	99½	99	Aand. met Lot. fl. 300 f	"
Aand. Kansb... 4	"	"	"	" " " 500 - 140 141 140½	
Spoorw. Haarl.	"	"	"	PRUISSEN.	
Aand. R. Spoorw. 4½	"	"	"	Aand. met Lot. R. 50 f 123½ 124½ 124½	
FRANKRIJK.				Neg. Londen 1830 4 pCt.	
Insch. Grootb.. 3 pCt.	"	"	"	OOSTENRIJK.	
ENGLAND.				Aand. met Lot. f 100 f	
Insch. Grootboek. 3 pCt.	"	"	"	Dito dito f 250.....	
SPANJE.				Metalliek..... 5 pCt.	103½ 104½ 104
L. bij Ardoin & 85. 5 pCt.	16½	17	16½	Dito..... 3	"
Dito bij dito, onb. stukk..	"	"	"	Dito..... 2½	"
Passive.....	"	"	"	Dito te Londen.. 5	"
Deferred.....	"	"	"	W. B. bij Coll & C. 5	"
Fransche Uitgestelde...	"	"	"	Dito..... 4	94 94½ 94½
Engelsche dito.....	"	"	"	N. Ween. Aand. fl. 500 f	"
PORTUGAL.				DENEMARKEN.	
Oblig. te Londen 3 pCt.	"	"	"	Oblig. te Londen 3 pCt.	"
NAPELS.				BRAZIL. dito dito 5	"
Cert. bij L. & B. 5 pCt.	"	"	"	LOUISIANA H. & C. 5	"
Ditobij Falc. & C. 5	"	"	"	DARMST. Aand. bij L.	"

In binnenlandsche Fondsen was heden algemeen de handel niet beduidend, evenwel blijven derzelve prijzen iets vaster dan gisteren; ook Aand. Handel-Maatsch. waren, bij eenigen handel, iets hooger.

Van vreemde Effecten was de aandacht voornamelijk op Columbianen gevestigd; de handel daarin was echter minder uitgebreid dan gisteren, en bleven dezelfde goed op dien verhoogden prijs.

Ardoins en overige bleven, bij weinig handel, op hunne vorige prijzen.

B E K E N D M A K I N G .

KERKVOOGDEN bij de Gemeente der Hervormden te Franeker, zijn voornemens, op Zaterdag den 26 Januarij aanstaande, des voormiddags ten elf ure, ten huize van J. Haïma van der Wal, Koffijschenker aan de Breede Plaats aldaar, in het openbaar, bij inschrijving en opbod aan te besteden, in twee perceelen, met voorbehoud van bijeenvoeging der beide perceelen: Het MAKEN van een WULF in den Trans of de Uitlegering der St. Martini Kerk, mede aldaar, met bijlevering van de vereischte MATERIALEN, ARBEIDSLONEN, enz., ingevolge Bestek en Conditiën, acht dagen vóór de Besteding ter lezing liggende bij den Koster der Kerk J. RUITENSCHILD, en den Stads Bouwmeester R. WIJBRANDUS; welke laatste ook aanwijzing van het Werk aan de Gegadigden zal doen.

Franeker,

den 7 Januarij 1839.

J. MULDER,

Pr. Kerkvoogd.

KOMMISSARISSEN en DIRECTEUR van het NEDERLANDSCH BRANDWAARBORG-GENOOTSCHAP berigten: dat, ingevolge art. 23 van het Reglement, de Staten en Rekeningen der beide Afdeelingen van hetzelfde over A°, 1838 door de Wel-Edele Heeren

CARTHAUS HASENCLEVER & C°,

W. VAN KEMPEN,

M. KISTEMAKER,

SPLITGERBER & MOSLE, en

J. A. & C. M. SIMON THOMAS,

zijn nagezien en goedgekeurd, en gedurende 6 weken ter visie liggen ten huize van den Directeur, O. Z. Achterburgwal over de Bethanjestraat, no. 190.

Amsterdam,

10 Januarij 1839.

A. HORSTMAN,

P. J. AMESHOFF, } Kommissarissen.

J. PASSAYANT,

J. F. GEORGY, } Directeur.

Ter deelneming kan men zich vervoegen bij den Heer A. GRATAMA, te Leeuwarden, en M. GOSLINGS, te Harlingen.

De Notarissen WIJMA en GOSLINGS, te Harlingen, zullen, ten verzoeken van Mr. SCHOT, Advocaat te Franeker, op Woensdag den 30 Januarij 1839, des namiddags ten 2 ure, ten huize van de Weduwe Gebel, in Benthem te Harlingen, in het openbaar, verkoopen:

Een HEKTJALK, genaamd de Joopje Roelof, groot 73 tonnen, met opstaand en loepend Want, Ankers, Touwen, Zeil en Treil, en verdere daarbij behorende Goederen, zoo als het laatst is bevaren geweest bij Geert Roelofs van der Woede, en thans is liggende in de Noorderhaven te Harlingen.

Het geveilde is inmiddels uit de hand te Koop.

De Notaris WIJMA, te Harlingen, zal aldaar, op Woensdagen den 6 en 13 Februarij 1839, bij de provisionele en definitieve toewijzing, telkens des middags 12 ure, in het Heeren Logement, veilen:

Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUUR, HOVINGE, BOOMEN en PLANTAGIE, staande en gelegen onder den dorpe Sexbierum, gequoteerd met no. 90, bij Tjeerd Dirks Jorritsma, als huurder in gebruik; St. Petri en den 12 Mei 1840 vrij te aanvaarden, bezwaard met 30 fl. en 14 Stuivers Dijksschatting, groot ruim 32 bunder zoo Bouw- als Greidlanden, en zulks in 20 perceelen, breeder bij Billetten vermeld, doch met het regt van zamenvoeging.

T E H U U R :

Een BURGER HUIS, met 4 Kamers, Zolder, Plaats en Woonkelder, op den Ewal te Leeuwarden. Te bevragen bij J. S. de VRIES, op de Nieuwestad.

Men vraagt, voor de Marktdagen te Leeuwarden, in de nabijheid van het Waags Plein te huur: Eene BENEDENKAMER of KAMERTJE, voor een Handeldrijvend Persoon, om dadelijk te aanvaarden. — Gegadigden gelieven zich vóór den 25 dezer maand, aan te melden bij L. HOLTAMP, Fz., aldaar.

BBLANGRIJKE VERKOOPING.

STRIJKGELD f 210.

De Notaris C. J. JORRITSMAN, te Sneek, zal ten verzoeken van zijnen Ambtgenoot den Heer J. C. MANN, te Workum, op Dingsdagen den 15 en 29 Januarij 1839, telkens des namiddags ten 2 ure, provisioneel in de Concertzaal op Leeuwenburg, en finaal ten huize van de Wed. J. H. Meijer, in het Hooghuis te Sneek, op bekomen autorisatie, publiek tegen genot van strijk- en verhoogden, presenteren te verkoopen:

Eene veruitmuntende, vruchtbare, kostelijke en zeer wel gelegene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUUR, HOK, HIEMINGE, groote HOVINGE en WATERMOLEN c. a., staande en gelegen onder den dorpe Heek; de Landen groot volgens Kadaster 39 bunder 33 v. roede 21 v. el, alles puik beste Greide, thans in huur en gebruik bij *Klaas Klazes Hittinga c. ux.*, voor f 1100 in het jaar, boven en behalven de Floeren en verdere Lasten; en zulks in 2 perceelen, waarvan het eerste uitmaakt de Zathe, groot 37 bunder 44 v. roede 1 v. el; en het tweede 1 bunder 89 v. roede 20 v. el, met regt van zamenvoeging, breder bij Billetten omschreven, welke benevens de Conditiën van Verkoop te verkrijgen en te vernemen zijn aan de Kantoren van bovengenoemde Notarissen.

De aanvaarding zal kunnen geschieden St. Petri en 12 Mei 1840.

Onder het eerste perceel kan een aanzienlijk kapitaal, tegen eene behoorlijke Intrest, als eenste Hypotheek, verblijven, mits de Kooper ten genoegen zijnde van den Geldschieder.

De Notaris C. J. JORRITSMAN, te Sneek, zal, op tijd en plaats voormeld, op gelijke wijze veilen:

Acht bunder 37 v. roede 50 v. el best GREIDLAND, zijnde Buitenland, gelegen onder den dorpe Hommerts, thans bij *L. J. Rudolphi* in huur; St. Petri 1839 vrij te aanvaarden.

DE ZELFDE NOTARIS, zal alsdan publiek en op gebruikelijke wijze verhuuren:

Eene BOEREN HUIZINGE, met SCHUUR, HIEMING, HORNLEGERS benevens 11 bunder 39 v. roede alleruitmuntendst GREIDLAND, daarbij en om, onder den dorpe Westhem geliggen; zeer geschikt tot eene Boerderij; het eerste in huur bij *Geert Smitzes de Bruin*, en het laatste bij den Eigenaar *Douwe Jans Borchma* in gebruik; St. Petri en 12 Mei 1839 te aanvaarden. — In 5 perceelen bij Billetten te omschrijven.

BBLANGRIJKE VERKOOPING.

De Notaris C. J. JORRITSMAN, te Sneek, zal, op Dingsdagen den 5 en 19 Februarij 1839, telkens des namiddags ten 2 ure, provisioneel ten Grietenijhuize van Wijnboerend et. en finaal ten huize van *Geert de Ruitter*, te Sneek, publiek tegen genot van strijk- en verhoogden, presenteren te verkoopen:

1. Eene hechte en bijkans nieuwe STELPHUIZINGE, met HORNLEGER c. a., benevens 7 bunder 71 v. roede 62 v. el alleruitmuntendst en zeer vruchtbaar GREIDLAND, ter grootte naar naam en faam, staande en gelegen aan de Geenw onder het beoor der stad Sneek, de Huizinge gequoteerd met wijk 4, no. 42, alles thans in gebruik bij den mede-eigenaar *Ekke Ates de Jager c. ux.* in 5 perceelen nader bij Billetten te omschrijven.

2. Een HUIS, met BUI THUIS, STALLING, groot HORNLEGER en HOK, staande aan de Brug ten dorpe Hommerts, met de daarbij gelegene zoogenaamde LUIZEPOLLE, in 2 perceelen.

3. Een bunder 10 v. roede kostelijk BUITENLAND, gelegen aan den Oude Weg te Hommerts; benevens het vorige in huur bij *Meije Ekkes Haagsma*.

4. Eene HUIZINGE, met STALLING, groot HORNLEGER, benevens de aan hetzelfde grenzende groote polle LANDS, gelegen aan het Voetpad aldaar; in gebruik bij *Jan Ulbes van Dijk*.

Alles St. Petri en Mei 1840 te aanvaarden.

De Notaris J. G. VAN BLOM, te Dragten, hiertoe regterlijk gecommiteerd, zal, ten overstaan van het Kanton Geregte te Beetsterzwaag, publiek, bij strijk- en verhoogden, presenteren te verkoopen:

Eene ZATHE en LANDEN, gelegen te Opeinde, met HUIZINGE en SCHURE, gekwoeterd met no. 101, benevens ongeveer 20 bunder BOUW-, WEID- en HOOLAND, en ongeveer 8 bunder MADEN, gelegen onder Dragten, Oudega, Nijega en Suawoude, meerendeels in gebruik bij *Sierk Floris IJsebrand en Vrouw*, en op de gebruikelijke tijden te aanvaarden in den jare 1839; breder omschreven in Verkoop-Boekjes, die ten Kantore van den Notaris zijn te bekomen.

De veiling dezer goederen zal plaats hebben op Donderdag den 17 Januarij 1839, des namiddags te 2 uren, ten huize van *Hielke van Dijk*, Herbergier te Opeinde.

De Notaris J. C. van BLOM, te Dragten, zal, publiek, bij strijk- en verhoogden, presenteren te verkoopen:

Eene zeer vruchtbare en welgelegen ZATHE en LANDEN, gelegen te Opeinde, de *Gasthuis-plaats* genaamd, met de daarbij behorende MAADLANDEN, gelegen onder Oudega, te zamen groot, volgens kadastrale meting, 43 bunder 33 v. roede en 59 v. el, bij den eigenaar *J. H. Rinstra* in gebruik, en op de in de Grietenij Smallingerland gebruikelijke tijden, in den jare 1839, te aanvaarden; breder omschreven bij Verkoopboekjes, die ten Kantore van den Notaris zijn te bekomen.

De veiling dezer Zathe zal plaats hebben, te Opeinde, ten huize van den Herbergier *Izaak Douma*, op Donderdag den 24 Januarij 1839, des namiddags te 4 uren.

De Notaris LEDEBOER, te Bolsward, zal publiek, bij strijk- en verhoogden, presenteren te verkoopen:

1. 3 Bunder 60 v. roede 50 v. el uitmuntend GREIDLAND, liggende onder Schettens, Kadaster sectie C, nos. 405 en 406, belast met 3 Floeren 24 Stuiv. 8 Penn. Binnendijkslasten.

2. 3 Bunder 09 v. roede 40 v. el DITO, liggende aan den Marnedijk onder Bolsward, Kadaster sectie B, no. 31, bezwaard met 3 Floeren 7 Stuiv. Buitendijkslasten, in gebruik bij den eigenaar *J. H. Mulder*, en op St. Petri 1839 vrij te aanvaarden.

Wie hieraan gading maakt, come op Donderdagen den 17 en 31 Januarij 1839, telkens des namiddags ten 2 ure, in de Stads Herberg bij *J. H. Mulder*, buiten de Blaauwpoort te Bolsward.

VOORNAME VERKOOPING.

De Notaris G. S. ZIJLSTRA, te Heeg, zal, voor het meerendeel op gereg- telijke autorisatie, publiek bij strijk- en verhoogden presenteren te verkoopen:

Eene zeer uitmuntend vruchtbare ZATHE en LANDEN, met eene voor we- nige jaren bijna geheel vernieuwde HUIZINGE en SCHURE, gekwoeterd no. 18, HIEMINGE, HOVINGE en WATERMOLEN cum annexis, groot naar naam en faam 26 bunder en ruim 38 v. roede best Greidland, allen bij de Hui- zinge, staande en gelegen te Nieuwland, bij den eigenaar *Durk Eeltjes Rollemans* in gebruik; de Landen op den 1 April en de Huizinge en Schure cum annexis op den 12 Mei 1839 vrij te aanvaarden; en zulks in onderscheidene perceelen bij Biljetten omschreven.

Wie gading maken, komen op Maandagen den 21 Januarij bij de provisionele toewijzing en den 5 Februarij 1839 bij den paimslag, telkens des voormiddags om 11 uren, ten huize van de Weduwe *Molle Eizes Eijma*, Herbergiersche te Nieuwland, en koopen op Conditiën alsdan voor te lezen en inmiddels ten Kan- tore van gemelden Notaris te vernemen, alwaar ook Biljetten te verkrijgen zijn.

De Notaris A. STINSTRAN, te Franeker, zal, op Woensdag den 23 Janua- rij 1839, ten 10 ure voor den middag, in het Heeren Logement te Franek- er, openlijk, bij strijk- en verlaagd, aanbesteden: Het afbreken en weg- ruimen van het HUIS en SCHUUR, staande op de Zathe bij Doijum, no. 34, onder Franeker, door de Weduwe *Rinse Thomas Ringia* bewoond, en het OP- BOUWEN daarvoor in plaats van eene NIEUWE HUIZINGE en SCHUUR, met de levering van de Materialen; alles volgens Bestek en Teekening, ten Kan- tore van den Notaris, voor de Aannemers ter inzage gereed liggende.

Mr. H. J. DE CARPENTIER, Notaris residentende te Koudum, zal, ten verzoeken van H. H. KERKVOOGDEN der Hervormde Gemeente aldaar, onder raedere approbatie, in het openbaar, aanbesteden:

DE GEDEELTELIJKE VERNIEUWINGEN en eene belangrijke VERTIM- MERING van de PASTORIJ te Koudum.

Wie gading maakt, come op Dingsdag den 29 Januarij 1839, des voormiddags om tien uren, in de Herberg de Pauw te Koudum; alwaar de Conditiën en het Bestek ter lezing en visie liggen. Zullende de drie laatste dagen vóór de bested- ing de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, door WABE JACOBS DE JONG, te Koudum.

Koren-, Pel- en Moutmolen te Holwerd.

Men presenteert publiek, tegen genot van f 150 Strijkgeld, ten overstaan van den Notaris IJPMAN, te Holwerd, als daartoe geregtejk gecommiteerd, aan den meestbiedende te verkoopen.

Eene florissante, welbekante en gerenommeerde KOREN-, PEL- en MOUT- MOLEN, genaamd *de Hoop*, op stelling van 6½ el, met 4 paar Steenen en on- geveer 24 el vliegt; benevens de aanblijvende HUIZINGE met STALLING en ERVE cum annexis; alles ruim en in de laatste jaren, vooral de gaande en Werken, veel verbeterd, en alzoo thans in besten staet, bijzonder geschikt en aangenaam staande en gelegen aan de Vaart ten Zuiden van- en aan het dorp *Holwerd*, toebehoorende aan de Weduwe en Erven *L. J. van der Meulen*; den 12 Mei 1839 of vroeger vrij te aanvaarden.

Wie gading maken, komen op Dingsdag den 22 Januarij 1839, des avonds ten 5 uren, in de Herberg de Zwaan te Holwerd; zijnde inmiddels de Conditiën te vernemen bij genoemden Notaris en den heer J. J. HEEP, Griffier van het Kanton Geregte te Holwerd, gelijk ook aan den Molen bij de Weduwe v. D. MEULEN voormeld.

Uit de hand te koop:

Een KOFSCHIP, groot 37 ton, met Zeil en Treil, Ankers en Touwen, en wat er verder toe behoort. Te bevragen bij W. IJBES, op het Vliet te Leeuwarden, letter L, no. 73.

Bij geslotene briefjes te huur,

VOOR DEN TIJD VAN VIJF JAREN:

Eene welgelegen en vruchtbare ZATHE, bestaande in eene HUIZINGE en SCHURE, met ongeveer 12 bunder onmiddellijk daarbij liggende WEID- LANDEN en eenig BOUWLAND, benevens ongeveer 15 bunder uitmuntend best HOOLAND, staande en gelegen te Smalling Ee onder Boornbergum, bij de Weduwe van *Riecke Feddes van Kalsbeek* in gebruik, alwaar de Conditiën ter lezing liggen en de briefjes ingeleverd moeten worden uiterlijk vóór den 22 Januarij 1839.

BIJ BESLOTEN BRIEFJES TE HUUR, voor den tijd van een jaar, van Petri en Mei 1839—1840: Eene ZATHE en LANDEN onder *Arum*, kadastraal groot 38 bunder 58 v. roede en 60 v. el, waarvan ruim 8 bunder Bouw- en circa 30 bunders Greidland zijn, thans bij de Weduwe *Cornelis Kluzes de Boer* in gebruik.

Conditiën te vernemen bij J. G. PATER, in de Grootte Kerkstraat te Leeu- warden, alwaar de briefjes vóór of op den 8 Februarij moeten ingeleverd zijn.

Een INTREK TE HUUR, op den 12 Mei 1839. Te bevragen bij G. M. CAHAIS, in de Doelstraat te Leeuwarden.

Ten gevolge ordonnantie van den Heer Regter Commissaris in het Faillise- ment van GERRIT WILLEM WILLEMSSEN, Koopman en Linnenwever te Holwerd, worden de Schuldeischers, welke ter vorige Vergadering hunne vorderingen niet hebben doen verifiëren, opgeroepen, om alnog tot dat einde te compareren ter Vergadering der Arrondissements Regtbank te Leeuwarden, op Zaterdag den 19 Januarij 1839, des middags ten twaalf ure.

De Curatoren in het Faillissement,
S. C. C. ALBARDA.
W. G. GORTER.

Diegenen welke iets hebben te vorderen van, of iets schuldig zijn aan de Nalatenschap van wijlen den Heer Mr. W. J. SIJPKENS, in leven Lid van de Arrondissements Regtbank te Leeuwarden, worden verzocht daarvan aangifte of betaling te doen vóór den 1 Februarij 1839, ten Kantore van Mr. C. C. C. WARMOLTS, Procureur te Leeuwarden.

Al diegenen welke iets te vorderen hebben van den Boedel en Nalatenschap van wijlen MARTEN FOKLES PLANTING, in leven Winkelier te Workum, worden verzocht daarvan opgave te doen binnen eene maand na dato, ten Kantore van den Notaris J. C. MANN, te Workum; kunnende na dien tijd geene pretentiën worden aangenomen.

Workum, den 14 Januarij 1839.

De Ondergeteekende maakt door deze bekend, dat hij de overeenkomst, ge- sloten met de Heeren *Sijbouts en Albarada*, heeft doen eindigen, en we- derom als vroeger voor eigene rekening en ten zijnen huize op de Vleeschmarkt werkzaam is.

Neemt de vrijheid zich welwillend in een ieders begunstiging aan te bevelen in het maken en leveren van KLEEDINGSTUKKEN.

Geeft de verzekering dat niets door hem zal worden verzuimd om bij voort- doring het vertrouwen te verdienen van hen die hem met hetzelfde wel willen vereeren.

Leeuwarden, den 7 Januarij 1839.

W. VAN ERP.

De Ondergeteekende maakt aan zijne geëerde Stadgenooten bekend, dat hij de affaire van VERWEN en GLAZENMAKEN op Januarij 1839 zelf be- gonnen is uit te oefenen. Verzoekt vriendelijk de gunst; belovende eene goe- de behandeling.

H. VAN BUUREN,

wonende op den Ewal, letter H, no. 9, te Leeuwarden.

Er wordt in de Stads-Burgerschool te Sneek eenen ONDERMEESTER ge- vraagd; ongehuwd, niet beneden de 20 jaren oud, van den 2den of 3den Rang; op een jaarijksch inkomen van 200 Gulden, behalve eenige Emolumenten.

Brieven franco; doch liefst in persoon zich te vervoegen vóór den 20 Janua- rij, bij den Ondergeteekende.
W. VAN HAARST.

Er wordt iemand gevraagd, die in het vak van Manufacturen en ervaren is, (liefst ten platten lande gereisd hebbende), en bewijzen van eerlijkheid, zaakkennis en goed zedelijk gedrag kan produceren; tegen genot van kost, inwoning en billijk salaris. Iemand hierop reflecterende, adresseer zich liefst in persoon of met vrachtvrije brieven, onder de letters H. S., bij den Heer J. WEBER, in het Lemster Veerhuis, te Leeuwarden.

En KOPERSLAGERSKNECHT, zijn werk ten deele ver- staande, kan dadelijk of op Mei e. k. werk bekomen bij W. DE LANG, Koperslager te Dragten.

En WAGENMAKERSKNECHT, zijn werk goed verstaan- de, kan op Mei aanstaande werk bekomen bij P. B. HOEK- STRA, Timmerman te Oosterend.

Wie een SCHAAP vermist, kan hetzelfde tegen bewijs van eigendom en betaling der kosten terug bekomen bij K. C. DE GROOT, onder St. Anna.

Bij G. T. N. SURINGAR, Boekhandelaar te Leeuwarden, op de Kelders, is van de Pers gekomen: DE PROVINCIALE KANTOOR ALMANAK VAN VRIESLAND voor het jaar 1839; inhoudende aanwijzing van het personeel der verschillende Besturen, Administratiën enz., in deze Provincie, en voorzien van eenen alphabetischen Bladwijzer.

HET VERVOLG OP DEN CATALOGUS DER LEESBIBLIO- THEEK van R. J. SCHIERBEEK, JUNIOR, Boekverkooper te Groningen, bevattende de nieuwste Werken van Smaak, in de Nederduit- sche, Hoogduitsche, Fransche en Engelsche Talen, is à 25 Cents te bekomen. De prijs van den kompletten Nederduitschen Catalogus is 50 Cents, en vanden Hoogduitschen, Franschen en Engelschen 75 Cents, welke te zamen een aan- tal van meer dan TWAALF DUIZEND Boekdeelen bevatten, die op gewone Conditiën bij de Week, of wel bij Abonnement, ter lezing te bekomen zijn waaromtrent nadere informatiën zijn te bekomen bij den Boekverkooper *SCHIERBEEK*, te Leeuwarden.

* * NEDERLANDSCH MUSEUM,

GESCHIED- EN LETTERKUNDIGE MERKWAARDIGHEDEN, NA- TUURBESCHRIJVINGEN, AARDRIJKSKUNDIGE BIJZONDERHE- DEN, HISTORISCHE EN ROMANTISCHE VERHALEN. Van dit Werk dat reeds meer dan 4000 Intekenaren telt en zich door rijke verscheidenheid van inhoud, alsmede door deszelfs geringen prijs onderscheidt, ziet de vierde Jaargang het licht. De twee eerste bladen houden in *Arnhem*, met eene fraaie op koper gegraveerde Plaat; *Het Meisje Weduwe* door O. G. HELDERING; *een Man en eene Vrouw*; *Bernard en Marten*. — Voorts wordt er elke week een blad aan H. H. Intekenaren afgeleverd. De prijs van dit Werk, bestaande in 52 bladen, of meer dan 400 bladzijden in 800 kolommen druks, op zeer groot formaat gedrukt, versierd met 4 koperen Platen is slechts f 3, en voor de Bul- tensteden franco per post f 4. — Men abonneert zich bij den Uitgever L. VAN DER VINNE, Singel no. 216, en overigens bij alle Boekhandclaren en aan de Postkantoren des Rijks.